

การน้อมอ่านอาจในฝ่ายบริหารของไทย

นางสาวอภิรดี พงษ์คุณครรช

ศูนย์วิทยบรังษยการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยาบินน์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาความหลักสูตรปริญญาบัติศาสตร์มหาบัณฑิต

ภาควิชาบัณฑิตศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2529

ISBN 974-560

013724 }

117299147

THE DELEGATION OF POWER IN THE THAI EXECUTIVE

Miss Apiradee Phongsedontree

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for the Degree of Master of Laws

Department of Law

Graduate School

Chulalongkorn University

1986

หัวขอวิทยานิพนธ์

การสอนอ่านฯในฝ่ายบริหารของไช

โดย

นางสาวอธิรัต พงษ์คนดี

ภาควิชา

มหิดลศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.บวรศักดิ์ อุวรรณโภ

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่ง
ของกิจกรรมทางวิชาการ ลักษณะปริญญามหาบัณฑิต *

(ศาสตราจารย์ ดร.ราวร วงศารักษ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการ สอนบัณฑิตวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ประเสริฐ ไชรีไลงุล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.บวรศักดิ์ อุวรรณโภ)

..... กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.ออมร จันทรสมบูรณ์)

..... กรรมการ

(อาจารย์ เสริมสุข โภวิทวุฒิ)

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การสอนอ่านฯในฝ่ายบริหารของไทย

ชื่อนิสิต

นางสาวอริรดี พงษ์คนดี

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.บวรศักดิ์ อุวรรณโภ

ภาควิชา

นิติศาสตร์

ปีการศึกษา

2529

บทคัดย่อ

เมื่อการสอนอ่านฯในฝ่ายบริหารนั้นกล้ายเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง ในสังคมทุกวันนี้ ซึ่งนับวันแค่จะ เป็นสังคมที่เปลี่ยนแปลงจากสังคมที่มีโครงสร้างง่าย ๆ มา เป็นสังคมที่มีโครงสร้าง слับซับซ้อนมากขึ้นทุกขณะ ประชาชนมีความต้องการที่จะได้รับบริการจากสังคมในฐานะรัฐสวัสดิการ ในเมื่อการบริหารราชการนั้น เป็นที่ยอมรับกันว่า ประสิทธิภาพในการทำงานของบุคคลนั้นมีข้อบกพร่อง ไม่ได้สัดส่วนที่พอ แห่งมาภกับภาระหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ในหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐและ เพิ่มมากขึ้นตามโครงสร้างของสังคมที่ слับซับซ้อน ดังนั้นบทบาทของการสอนอ่านฯในฝ่ายบริหารจึงทวีความสำคัญขึ้น ประกอบกับทั้งเหตุผลที่ว่า หากไม่มีการสอนอ่านฯในฝ่ายบริหารแล้ว จะมีผลให้การแบ่งสรรอ่านฯในหน่วยงานของรัฐจำเป็นต้องมีการแบ่งกันอย่างละเอียด ขั้นตอนการปฏิบัติงานก็จะยุ่งยากซับซ้อน แต่ในขณะเดียวกัน ถ้ายอมให้มีการสอนอ่านฯในฝ่ายบริหารกันอย่างไม่มีข้อบกพร่องจะก่อให้เกิดสภาพที่การแบ่งอ่านฯในหน่วยงานแต่ละหน่วยงานไม่ชัดเจน ซึ่ง เป็นการเสี่ยงต่อการเกิดสิ่งที่เรียกวันกัน ภัยที่มีการสอนอ่านฯในฝ่ายบริหารกันอย่างไม่มีข้อบกพร่อง แต่ก็ต้องยอมรับว่า การทำคำสั่งโดยผู้ที่ไม่มีอ่านฯ และอาจมีการพยายามที่จะสอนอ่านฯ ต่อกันอย่างกว้างขวางจนกระทั่งมีการสอนอ่านฯให้แก่ข้าราชการการระดับต่ำที่ไม่น่าจะสอนได้ ลังขนาดนั้น โดยอาศัยโอกาสจากภารกิจที่ตัวบทกฎหมายบัญญัติไว้ไม่ชัดเจนนัก จึงมีการตีความจนเกินขอบเขตให้มีการสอนอ่านฯต่อไป อันเป็นการสร้างความไม่สงบแก่ประชาชนผู้มีคิดต่อคันทางราชการโดยประชาชนอาจจะไม่สามารถทราบได้ เเล้วว่า เรื่องที่ตนต้องการมาเรียน บริการจากรัฐนั้นอยู่ในอ่านฯและความรับผิดชอบของผู้ดูแลรับผิดชอบที่ไม่ใช่ในส่วนของรัฐ สร้างระบบการสอนอ่านฯในฝ่ายบริหาร ที่ประสานแแนวความคิดในเรื่องของความจำเป็นในการสอนอ่านฯในฝ่ายบริหาร ให้เข้ากับแนวความคิด เรื่องสอน เขตจำกัดของการสอนอ่านฯ ให้อย่างเหมาะสมสมกับระบบราชการของไทย ก็ย่อมจะ เป็นการเสริมสร้างประสิทธิภาพในการสอนอ่านฯในฝ่ายบริหาร

บริหารของราชการได้ เมื่ออย่างต่อไปนี้

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงมุ่งที่จะทำการศึกษาการสอนอ่านฯในฝ่ายบริหารของไทย ด้วย-
การศึกษา หลักกฎหมายและแนวความคิด เกี่ยวกับการสอนอ่านฯในฝ่ายบริหารของฝรั่งเศส
และอังกฤษเพื่อ เป็นพื้นฐาน ในการวิเคราะห์หลักกฎหมายและแนวความคิด เกี่ยวกับการสอน
อ่านฯในฝ่ายบริหารของไทยพร้อมทั้ง เสนอสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในการบริหารราชการของไทยอัน
เนื่องมาจากการสอนอ่านฯในฝ่ายบริหาร ตลอดจนจัดทำข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาดังๆ

นั้นด้วย

การสอนอ่านฯในฝ่ายบริหารของไทย อาจจะพอสรุปได้ว่า สภาพปัญหาดังๆ ที่
เกิดขึ้นเนื่องมาจากการสอนอ่านฯนั้น ต้องอยู่บนพื้นฐานของปัญหา ๒ ประการ กล่าวคือ

๑) ปัญหาการขาดความเข้าใจในหลักการที่แท้จริงของการสอนอ่านฯในฝ่ายบริหาร
โดยที่ไม่มีการนำเอาหลักของเรื่องการสอนอ่านฯในฝ่ายบริหารมาทำการศึกษาวิเคราะห์กัน
อย่างจริงจังแพร่หลายในวงราชการไทยเท่าที่ควร ซึ่งมีผลให้ราชการไทยส่วนใหญ่และนัก-
กฎหมายทั่วไปหาได้มีความเข้าใจถึงลักษณะ แนวความคิด เกี่ยวกับการสอนอ่านฯในฝ่ายบริหาร
อย่างถูกต้อง

๒) ปัญหาที่เกิด เนื่องมาจากการที่อิทธิพลของกฎหมาย เอกชนมีอยู่ เนื่องระบบกฎหมาย
ไทยซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการจัดการ เรียน การสอนในหลักสูตรการศึกษาวิชาโนटิศสตร์ใน
มหาวิทยาลัยดังๆ และสถาบันศึกษากฎหมายอื่นของไทย และจากผลประการนี้เองทำให้
ราชการไทยส่วนใหญ่ไม่ยอมรับถึงการที่กฎหมายปกครองมีหลักกฎหมายแตกต่างไปจากกฎหมาย
อื่น และมีการนำเอาแนวความคิดในกฎหมายเพ่งและพิจารณาด้วยตัวแทนมาใช้เป็นกรณี
เดียวกับการสอนอ่านฯในฝ่ายบริหาร ซึ่งเป็นเมืองสาระในกฎหมายปกครอง อาทิ เช่น
การโყง เอาความรับผิดชอบในฐานะตัวการตัวแทนมาใช้กำหนดความรับผิดชอบมาจากการสอนอ่านฯ
ในฝ่ายบริหารของราชการ

ญี่ปุ่นเห็นว่า การจะแก้ปัญหา เกี่ยวกับการสอนอ่านฯในฝ่ายบริหารไทยได้นั้นคง
จะต้องทำความคู่กันไป ๒ ทาง

- ๑) ด้วยการปรุงแต่งแนวความคิดในทางกฎหมายของราชการส่วนใหญ่ให้ถูกต้อง
เป็นไปตามแนวทางของกฎหมายปกครอง โดยอาศัยกลไกทางกฎหมายปกครอง
- ๒) ในขณะเดียวกันก็ต้องปรับปรุงกฎหมายที่กำหนดการสอนอ่านฯ เพื่อแก้ปัญหา
เฉพาะที่เกิดขึ้นจากบทัญญติกฎหมายดังกล่าวที่นี้เอง ให้ครอบคลุมทั่วทุกประเด็นปัญหาที่เกิด

ข้อในวงราชการ

แต่เมื่อจากการสร้างกลไกทางกฎหมายปัจจุบันโดยสถาบันฝ่ายกฎหมายปัจจุบันของไทยนั้นยังคงอยู่ในขั้นก่อตั้ง ความหวังที่จะเห็นสถาบันฝ่ายกฎหมายปัจจุบันของสร้างและพัฒนาระบบทกฏหมายปัจจุบันของอย่างมีประสิทธิภาพ คงเป็นสิ่งที่หวังผลได้ในหนทางอันยาวนาน ฉะนั้น วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงได้จัดทำข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่กำหนดการมอบอำนาจซึ่ง เป็นหนทางเดียวที่จะช่วยบรรเทาปัญหางานสืบ เมื่อมาจากการมอบอำนาจในฝ่ายบริหารนั้น ที่สามารถจะทำได้ในขณะนี้ และผู้เขียนขอให้พึงระลึกว่าปัญหาการมอบอำนาจในฝ่ายบริหารนั้น เป็นเพียงปัญหา ประการหนึ่งในหลายประการในระบบบริหารราชการแผ่นดินไทยเท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปัลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Thesis Title The Delegation of Power in the Thai Executive
 Name Miss Apiradee Pengsedontree
 Thesis Advisor Assoc. Prof. Dr. Borwornsak Uwanno
 Academic Year 2529

ABSTRACT

In the society of today, delegation of power is vital for two reasons:-

First, to build up efficiency of state officials on whom is bestowed legal power but who are overloaded with responsibilities

And, secondly, to avoid an excess of division of power among officers in different agencies.

However, if delegation of power goes beyond (appropriate) limits, there would be ambiguity in the division of power in each agency. Power may sometimes be unsuitably delegated to low-ranking officers to the extent that neither the public nor the supervisors of the official concerned are able to distinguish who truly yeids power

Consequently, if we are able to create a law and a system of delegation of administrative power which can properly reconcile with the idea of the necessity of delegation of power and that of its limits, it will help increase the efficiency of the administrative system.

This thesis, thus, aims at studying the question of delegation of power in Thailand emphasizing principally its legal aspect. The British and the French system of law in this respect will be analyzed to serve as a basis to examine the Thai case. Problems arising from delegation of power under the Thai system will be exposed and their

solutions suggested.

According to our research, the present Thai system of delegation of power is extremely varied, thus incoherent. Delegation can exist in various forms: such as laws, regulations, orders or cabinet resolutions which are all based on the Order of the Revolutionary Party No.218 dated September 29th, 1972. Even under the said Order, delegation of power is made in a written form in such a way that the people's right to know is denied, and in such a way that it does not favour the power of the Parliament to control the administration.

The scope of powers of the delegated is not even clearly stated. Strict interpretation of the power delegation statement can be misleading. The Thai administration has not laid down clear criterias on this question. The only criterion is in the form of a memorandum of the Juridical Council which stipulates that the power to be delegated under the Order no.218 of the Revolutionary Party must belong to the delegater. However, in practice, the Finance Ministry officials, for example, have delegated, by force of necessity, power among themselves.

Moreover, the problem of delegation of power is related to a lack of unity in the provincial administration. We could say that the concept of delegation of power in the Thai administration is still not clear. Also, various administrative methods can be characterized as delegation of power. These two factors explain the ambiguity of different orders on delegation of power. As we are all aware, an order to delegate power at different administrative echelons has a double character delegation of power and distribution of works. The above-mentioned Order of the Revolutionary Party is also ambiguous: whether it is delegation of power or, merely, distribution of works.

The problems of delegation of power can thus be summarized

into two main point:

1) Lack of true understanding of the principles of delegation of administrative power due to absence of serious analysis of the question.

2) Private Law dominates the Thai legal system. This is the consequence of the present curricula of law in Thailand. The Thai government official can not differentiate administrative law from other laws. Moreover, the concept of Civil and Commercial Code concerning Law of Agency is applied to the delegation of administrative power.

The author is of the opinion that this problem can be solved by using a two-fold remedy;

1) Educate the majority of Thai official on the true concept of the Administrative Law

2) Amend the laws concerning delegation of power in order to solve all problems arising therefrom

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงของท่าน รองศาสตราจารย์ ดร. บัวศักดิ์ อุวรรณโณ ที่ได้กรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และสละเวลาอันมีค่าของท่านในการให้คำแนะนำ ปรึกษา ทั้งในเวลาและนอกเวลาราชการ ผู้เขียนจึงขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ไว้ ณ ที่นี่

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ เสริมสุข โภวทกุล ผู้ช่วยเลขาธิการ-สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำปรึกษาที่เป็นประโยชน์และให้ความกรุณาร่วม เป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ของผู้เขียน

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณท่านศาสตราจารย์ ดร. ออมร จันทรสมบูรณ์ เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ได้ให้ความกรุณาร่วม เป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ของผู้เขียน และกรุณาอนุมัติให้ผู้เขียนได้เข้าค้นคว้าและอ้างอิงข้อมูล เอกสารในการทำวิทยานิพนธ์ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ห่านรองศาสตราจารย์ ประเสริฐ ใจวิไลกุล ที่ได้ให้ความกรุณาร่วม เป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ของผู้เขียน

ผู้เขียนขอขอบพระคุณ ดร. ประทีป นครไชย ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาเชื่อมโยงภาษาต่างประเทศแก่ผู้เขียน

ผู้เขียนขอขอบพระคุณ ห่านรัฐมนตรี มีชัย ฤทธิพันธ์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน กองงานคณะกรรมการและกรรมการสำนัก เลขาธิการนายกรัฐมนตรี กองพัฒนาและจัดวางระบบงานสำนักงบประมาณ กองกรรมการมาธิการ รัฐสภา วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร วิทยาลัยการปกครอง ตลอดจนบรรดาเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการข้างต้น (ซึ่งผู้เขียนมิอาจจะนับรายชื่อมา กกล่าวไว้ ณ ที่นี้ได้ทั้งหมด) ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการค้นคว้า เอกสารข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์แก่ผู้เขียน เป็นอย่างดียิ่ง

ท้ายที่สุด ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ บุคคลที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของผู้เขียน คือ บิดา แม่ค่า ของผู้เขียนเอง ที่เคยให้กำลังใจ และให้ความสนับสนุนในด้านต่าง ๆ แก่ผู้เขียน ไว ณ โอกาส

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๙
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๙
กิติกรรมประกาศ	๙
บทที่	
1. บทนำ	๑
วัตถุประสงค์	๒
ความสำคัญของปัญหา	๒
วิธีการวิจัยและขอบเขตการศึกษา	๓
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๖
บทที่	
2. พื้นฐานที่นำไปเกี่ยวกับการสอนอ่านฯในฝ่ายบริหาร	๗
ลักษณะของการสอนอ่านฯในฝ่ายบริหาร	๗
1) หลักการแบ่งแยกอ่านฯ	๗
2) อ่านฯในทางปักษ์ขวา	๑๖
3) ความหมายและสรุปลักษณะของการสอนอ่านฯในฝ่ายบริหาร ...	๑๗
4) ความแตกต่างระหว่างการสอนอ่านฯในฝ่ายบริหารกับการสอนอ่านฯ ตามกฎหมายเอกชน	๑๙
ความจำเป็นที่จะต้องมีการสอนอ่านฯในฝ่ายบริหารในสภาวะปัจจุบัน ...	๒๐
/ ประวัติความ เป็นมาของ การสอนอ่านฯในฝ่ายบริหารของไทย	๒๓
/ สิ่งที่ใกล้เคียงกับการสอนอ่านฯในฝ่ายบริหารตามกฎหมายไทย	๒๓
1) การแบ่งหน้าที่การงานและการสอนหมายงาน	๓๔
2) การรักษาราชการแทนและการรักษาการในตำแหน่ง	๔๑
3. แนวความคิดและหลักกฎหมาย เกี่ยวกับการสอนอ่านฯในฝ่ายบริหารของรัฐบาล และอังกฤษ	๕๒

แนวความคิดและหลักกฎหมาย เกี่ยวกับการมอบอำนาจในฝ่ายบริหารของ	
✓ ผู้รั่งเรือง	52
✓ เงื่อนไขการมอบอำนาจ	55
✓ ผลของการมอบอำนาจ	66
ข้อพิจารณาของ FOURNIER และ BRAIBANT	70
ข้อวิจารณ์ของ GROSHENS	72
ส่วนที่ 1 กฎหมายที่อนุญาตให้มอบอำนาจไว้	76
ส่วนที่ 2 นิติกรรมทางปกครองที่ทำลงภายใต้อำนาจได้รับมอบมา	86
แนวคิดและหลักกฎหมาย เกี่ยวกับการมอบอำนาจในฝ่ายบริหารของอังกฤษ	92
4. แนวความคิดและหลักกฎหมาย เกี่ยวกับการมอบอำนาจในฝ่ายบริหารของไทย	106
เงื่อนไขการมอบอำนาจ	107
✓ กฎหมายที่อนุญาตให้มอบอำนาจได้	114
✓ ก) กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินฉบับก่อน ๆ	114
✓ ข) ประกาศของคณะกรรมการปัตติวัตติ ฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ.	
2515	117
1. ความสมบูรณ์ของบทัญญัติว่าด้วยการมอบอำนาจ	118
2. การใช้ถ้อยคำเกี่ยวกับการมอบอำนาจ	119
3. การจัดหมวดว่าด้วยการมอบอำนาจ	123
4. รูปแบบการมอบอำนาจ	124
5. อำนาจหน้าที่ของผู้รับมอบอำนาจ	125
ก) กฎหมายอื่น ๆ นอกจากประกาศของคณะกรรมการปัตติวัตติ ฉบับที่ 218 ลง	
วันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 ระบุยืน ข้อบังคับ คำสั่ง หรือ	
มติของคณะกรรมการ	126
✓ ความรับผิดชอบ เนื่องมาจากกรรมการมอบอำนาจในฝ่ายบริหารของไทย	128
✓ ข้อสังเกตบางประการ เกี่ยวกับการมอบอำนาจในฝ่ายบริหารของไทย	132
ร่างพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติม ประกาศของคณะกรรมการปัตติวัตติ ฉบับที่ 218	
ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515	133

ภาคผนวก ก.	191
<ul style="list-style-type: none"> - คำสั่งของส่วนราชการระดับต่าง ๆ เกี่ยวกับการมอบอำนาจและกิจกรรมอื่นๆ - พระราชบัญญัติ, พระราชกำหนด, ประกาศ เกี่ยวกับการโอนอำนาจ - Local Government Act 1972 (เอกสารบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับการมอบอำนาจ) 	
ภาคผนวก ข.	233
<ul style="list-style-type: none"> - คำวินิจฉัยของคณะกรรมการคุณวิชา 	
ภาคผนวก ค.	286
<ul style="list-style-type: none"> - กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินฉบับต่าง ๆ (เอกสารมาตราที่เกี่ยวข้องกับการมอบอำนาจ) - ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะกรรมการคุณวิชา ฉบับที่ 218 ลงวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... ฉบับต่าง ๆ (เอกสารมาตราที่เกี่ยวข้องกับการมอบอำนาจ) 	

ศูนย์วิทยทรัพยากร อุปกรณ์ครุภัณฑ์มหาวิทยาลัย